

РЕШЕНИЕ

№ 7924

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7788** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е след отмяна на Решение № 4334/ 31. 07. 2020 г., постановено по адм. дело № 2905/2019 г. по описа на Административен съд - София град и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда със задължителни указания, дадени с Решение № 7561/02. 08. 2022 г., постановено по адм. дело № 10800/2020 г. по описа на ВАС.

Делото е образувано по искова молба на „ПРИМА – ПРОДУЦЕНТСКА, РЕКЛАМНА, ИНФОРМАЦИОННА И МЕДИЙНА АГЕНЦИЯ“ АД, подадена чрез адв. В. Б., с която срещу Столична община е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на сумата в размер на 46 046 лева, представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразните действия на органа по изпълнението, отменени с влязло в сила Решение № 6268/17. 10. 2016 г. по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд – София град, ведно с мораторната лихва от 17. 10. 2016 г. до датата на завеждане на исковата молба /18. 03. 2019 г./. Претендират се и направените разноски по делото.

С определение в съдебно заседание на 19. 09. 2019 г., на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК е допуснато увеличение на предявения иск, при което се претендира общо сумата от 70 165, 03 лева, представляваща главница 46 996 лева; ДДС 9 399, 20 лева и

изтеклата за периода 17. 10. 2016 г. - 18. 03. 2019 г. мораторна лихва в размер на 13 769, 83 лева. Претендира се и законната лихва от завеждане на исковата молба.

От фактическа страна в исковата молба се излага, че действията, от които се претендира настъпването на вредите, са били свързани с принудителното премахване от органа по изпълнението на индивидуализираните в Заповеди №№ РД-18-144/25. 07. 2014 г., РД-18-139/25. 07. 2014 г., РД-18-142/25. 07. 2014 г., РД-18-119/25. 07. 2014 г., РД-18-137/25. 07. 2014 г., РД-18-136/25. 07. 2014 г., РД-18-129/25. 07. 2014 г., РД-18-122/25. 07. 2014 г., РД-18-121/25. 07. 2014 г., РД-18-133/25. 07. 2014 г., РД-18-120/25. 07. 2014 г., РД-18-123/25. 07. 2014 г., РД-18-143/25. 07. 2014 г., РД-18-132/25. 07. 2014 г., РД-18-140/25. 07. 2014 г. и РД-18-141/25. 07. 2014 г. рекламни-информационни елементи тип „П.“ в срока на поканите за доброволно изпълнение. Вследствие незаконосъобразното изпълнение за дружеството настъпили сериозни имуществени вреди, които се изразяват в загуба на 16 броя рекламни-информационни елементи тип „П.“, на обща стойност 46 046 лева. Решението, с което били отменени действията по изпълнение, било връчено на Дирекция „Общински строителен контрол“ на 21. 10. 2016 г. В предоставения от чл. 301 от АПК едномесечен срок от връчването на решението, Столична община не предприела никакви действия по изпълнение на вменените ѝ задължения, съгласно тази разпоредба, поради което за ищеца възникнал правният интерес от завеждане на делото. Безспорно била налице причинна връзка между настъпването на вредите и отмененото от съда незаконно изпълнение. В случая действията по изпълнението били извършени от търговско дружество „Автотим“ ЕООД след получаване от СО на заповедите за демонтаж по електронен път, което било установено от материалите по прокурорска преписка № 55727/2014г. по описа на СРП. Чрез договор за дарение на 24. 10. 2014 г. дружеството дарило на СО безвъзмездно предоставена услуга по изпълнението на СМР по премахване на рекламни елементи и преместваеми съоръжения по описаните по-горе актове. Независимо, че конкретните фактически действия по премахването на билбордовете са извършени от трето лице, според ищеца е безспорна обективната им връзка със Столична община, тъй като без конкретно възлагане дружеството изпълнител не би могло да реализира действията по демонтажа.

В съдебно заседание исковата претенция се поддържа чрез адв. Б., който моли тя да бъде уважена до пълния предявен размер, съобразно заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. Претендира разноси. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по исковата претенция се представлява от юрк. С., който моли искът да бъде отхвърлен.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че искът е основателен.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 6268/17. 10. 2016 г., постановено по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд – София град, в производство по чл. 294 – 298 от АПК са отменени действията по изпълнението на Заповеди № РД-18-144/25. 07. 2014 г., №

РД-18-139/25. 07. 2014 г., № РД-18-142/25. 07. 2014 г., № РД-18-119/25. 07. 2014 г., № РД-18-137/25. 07. 2014 г., № РД-18-136/25. 07. 2014 г., № РД-18-130/25. 07. 2014 г., № РД-18-129/25. 07. 2014 г., № РД-18-122/25. 07. 2014 г., № РД-18-121/25. 07. 2014 г., № РД-18-93/26. 06. 2014 г., № РД-18-128/25. 07. 2014 г., № РД-18-133/25. 07. 2014 г., № РД-18-120/25. 07. 2014 г., № РД-18-127/25. 07. 2014 г., № РД-18-123/25. 07. 2014 г., № РД-18-143/25. 07. 2014 г., № РД-18-132/25. 07. 2014 г., № РД-18-138/25. 07. 2014 г., № РД-18-131/25. 07. 2014 г., № РД-18-140/25. 07. 2014 г., № РД-18-141/25. 07. 2014 г. и № РД-18-92/26. 06. 2014 г., издадени от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, Направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община.

По делото са приети като доказателства цитираните в решението заповеди, с които е разпоредено на оспорващото дружество на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, 2 и ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ да премахне на рекламно-информационни елементи тип „П.“, както и са представени покани за доброволно изпълнение.

По делото е приет и Констативен протокол – Акт № 180, том I, рег. № 2111 от 07. 10. 2014 г. на С. А., помощник-нотариус при А. Г. – нотариус с район на действие [населено място], рег. № 031 на Нотариалната камара, видно от който помощник-нотариуса е обходила посочените в протокола адреси и е установила, че на тези места липсват рекламни елементи тип „билборд“. Ответникът не оспорва обстоятелството, че процесните рекламно-информационни елементи са премахнати в изпълнение на издадените заповеди.

Приети като доказателства по делото са рамкови договори и допълнителни споразумения към тях, по силата на които ищцовото дружество възлага на трети лица поставянето и монтажа на рекламни пана, билбордове и рекламни елементи тип „П.“, включително фактури за направените разходи за това.

При първоначалното разглеждане на делото е изготвена съдебно-счетоводна експертиза, от чието заключение се установява, че размерът на причинените имуществени вреди, които са в резултат от загубата на 16 броя рекламни-информационни елемента тип „П.“, съгласно приложен опис, възлиза на 56 395, 20 лева, в която сума освен данъчната основа в размер на 46 996 лева е включен и 20% ДДС в размер на 9 339,20 лева. Размерът на претендираната мораторна лихва върху сумата, считано от 21. 10. 2016 г. до завеждане на исковата молба /18. 03. 2019 г./ възлиза на 13 769,83 лева. Според пояснението, дадено в съдебно заседание на 19. 09. 2019 г., сумата е изчислена на база представените оригинали на фактури за извършени плащания от ищеца.

По отношение въпросите към допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, а именно: каква е била остатъчната стойност на рекламно-информационните елементи към датата, на която са били премахнати – 28. 07. 2014 г.; като каква категория данъчен амортизируем актив по смисъла на чл. 55, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане са заведени процесните рекламни-информационни елементи в дружеството; каква е била счетоводната политика на дружеството и дали са приспаднати данъчните амортизации на рекламни-информационните елементи, вещото лице не могло да даде отговор, като в съдебно заседание на 16. 07. 2020 г. е пояснило, че това не е възможно без представяне от ищеца на документите, касаещи счетоводната отчетност - счетоводни регистри с аналитично отчитане и дълготрайните активи, а същите, съгласно приетия по делото като доказателство Протокол за унищожаване на документи с изтекъл срок на съхранение № 25-02/17. 12. 2018 г. /л. 578 - 582/ са унищожени. Според вещото лице единственият счетоводен

документ, който може да се ползва, е годишният финансов отчет, представен в НАП, но той не съдържа конкретна информация относно направените амортизационни отчисления относно процесните рекламни-информационни елементи.

При настоящото разглеждане на делото, предвид указанията, дадени с Решение № 7561/02. 08. 2022 г., постановено по адм. дело № 10800/2020 г. по описа на ВАС, е допусната и изготвена съдебно-счетоводна експертиза, от чието заключение се установява, че към 7. 10. 2014 г. - датата, на която е съставен констативен протокол за установената липса на 16 броя рекламни елементи, тип билборд, стойността на същите след приспадане на амортизации за периода от датата на въвеждането им в експлоатация до датата на тяхното премахване възлиза на обща стойност 31 496, 80 лева. Посочената сума е формирана като разлика между стойността, по която са закупени рекламни-информационните елементи, и полагащите се данъчни амортизации за периода.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс. В чл. 204 от АПК са регламентирани условията за допустимост на иска, като според ал. 1 иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Според ал. 4 на същата разпоредба незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението, в случай, че те не са били оспорени по предвидения за това процесуален ред.

В настоящия случай исковата претенция се основава на незаконосъобразни действия по изпълнение на административни актове. Незаконосъобразността на тези действия е установена от съда по реда на чл. 294 - 298 от АПК с Решение № 6268/17. 10. 2016 г. по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд - София град, влязло в сила на датата на постановяването му, предвид разпоредбата на чл. 298, ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 299, ал. 1 от АПК за вредите, причинени на граждани и организации от незаконно принудително изпълнение, отговаря имуществено държавата, ако административният орган по изпълнението е държавен, и общината, ако органът е общински, независимо от това дали вредите са причинени виновно. Според чл. 300 от АПК исковите се разглеждат по реда на този кодекс.

В конкретния случай искът е предявен срещу Столична община, която е юридическо лице, съгласно чл. 14 от ЗМСМА и съответно е пасивно легитимирана да отговаря по него, с оглед нормата на чл. 205, ал. 1 от АПК. Общината е надлежно легитимиран ответник и с оглед разпоредбата на чл. 299, ал. 1 от АПК, предвид обстоятелството, че орган по изпълнението е директорът на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столична община - чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК.

Поради това съдът приема, че искът е допустим.

За да се произнесе по неговата основателност, съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят

за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Отговорността на държавата по ЗОДОВ е специална деликтна отговорност спрямо общата деликтна отговорност, уредена в чл. 45 и сл. от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Тази отговорност произтича от общото задължение на държавата/общините при осъществяване на правомощията им техните органи и длъжностни лица да спазват правата и не накърняват законните интереси на гражданите, респ. юридическите лица. За разлика от тази отговорност, деликтната отговорност, уредена в ЗЗД произтича от общото задължение да не се вреди другиму. В този смисъл отговорността по ЗОДОВ има обективен характер – възниква при наличие на изрично предвидените в закона предпоставки и не е обусловена от наличието на виновно поведение от страна на конкретно длъжностно лице, причинило с поведението си вредата – чл.4 ЗОДОВ, докато деликтната отговорност по чл. 45 и сл. от ЗЗД е обусловена от виновно поведение на причинителя на вредата, вкл. в хипотезата на обезпечителната отговорност по чл. 49 от ЗЗД, като вината се предполага до доказване на противното.

За реализиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да е осъществен фактическият състав, изискващ кумулативното наличие на три предпоставки – незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежния ред, респективно обявен за нищожен, или незаконосъобразно действие или незаконосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод упражняване на административна дейност; настъпила вреда; причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. Отсъствието на която и да е от трите предпоставки е пречка за реализиране отговорността на държавата по този ред.

В настоящия случай ищецът основава претенцията си на незаконосъобразни действия на органа по изпълнението по принудително изпълнение на Заповеди № № РД-18-144/25. 07. 2014 г., РД-18-139/25. 07. 2014 г., РД-18-142/25. 07. 2014 г., РД-18-119/25. 07. 2014 г., РД-18-137/25. 07. 2014 г., РД-18-136/25. 07. 2014 г., РД-18-129/25. 07. 2014 г., РД-18-122/25. 07. 2014 г., РД-18-121/25. 07. 2014 г., РД-18-133/25. 07. 2014 г., РД-18-120/25. 07. 2014 г., РД-18-123/25. 07. 2014 г., РД-18-143/25. 07. 2014 г., РД-18-132/25. 07. 2014 г., РД-18-140/25. 07. 2014 г. и РД-18-141/25. 07. 2014 г., всички издадени от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“. Тези действия са отменени с окончателно като неподлежащо на обжалване Решение № 6268/17. 10. 2016 г., постановено по адм. д. № 9968/2014г. по описа на Административен съд – София град. Поради това съдът приема, че е налице първата изискуема предпоставка от фактическият състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Безспорно от незаконното принудително изпълнение са настъпили имуществени вреди за ищеца – премахнати са 16 броя рекламно-информационни елементи, които са закупени именно с цел поставянето им като рекламни пана на публични места.

От изготвената в настоящото съдебно производство съдебно-счетоводна експертиза, приета и неоспорена от страните при новото разглеждане на делото се установява, че стойността на 16 броя рекламни елементи, тип билборд, след приспадане на амортизации за периода от датата на въвеждането им в експлоатация до датата на тяхното премахване възлиза на обща стойност 31 496, 80 лева. Посочената сума е формирана като разлика между стойността, по която са закупени

рекламно-информационните елементи и полагащите се данъчни амортизации за периода.

Именно посочената сума представлява причинена вреда на дружеството, тъй като закупуването на рекламните елементи е било с цел тяхното поставяне на конкретни публични места за определен период, като вследствие на незаконосъобразното им премахване, на дружеството са причинени вреди в размера на стойността на рекламните елементи към датата на тяхното премахване.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че искът за имуществени вреди е основателен до размера от 31 496, 80 лева и следва да бъде уважен за посочената част. Налице са всички елементи от фактическия състав, а именно: незаконосъобразно действие на административен орган, имуществена вреда и причинна връзка.

Не са налице основанията за осъждане на ответника да бъде осъден да заплати и сума в размер на ДДС върху стойността на посочените рекламни елементи. В конкретния случай липсват предпоставките на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС – няма доказателства за унищожаване, установяване на липси или бракуване на рекламно-информационните табели. С тяхното премахване са причинени имуществени вреди на ищеца, тъй като е преустановена целта, за която са закупени същите и е компроментирано последващото им използване за тази цел – да бъдат поставени на публични места за определен период от време. Същевременно обаче не се доказва по делото тези рекламни елементи да са били унищожени или бракувани, нито пък по отношение на тях да са установени липси. Поради това не е установено по делото, че дружеството ищец е заплатило и данък в размера на ползания данъчен кредит.

Поради това Столична община следва да бъде осъдена да заплати на ищеца „ПРИМА – ПРОДУЦЕНТСКА, РЕКЛАМНА, ИНФОРМАЦИОННА И МЕДИЙНА АГЕНЦИЯ“ АД сумата от 31 496, 80 лева /тридесет и една хиляди, четиристотин деветдесет и шест лева и осемдесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразните действия на органа по изпълнението по премахване на 16 броя реклами пана, отменени с влязло в сила Решение № 6268/17. 10. 2016 г. по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд – София град, които вреди са в размер на стойността на незаконосъобразно премахнатите 16 броя рекламни пана към датата на тяхното премахване, както и да заплати на ищеца сумата от 7690, 47 лева /седем хиляди, шестстотин и деветдесет лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща мораторната лихва за периода от датата на уведомяване на Столична община за Решение № 6268/17. 10. 2016 г. по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд – София град - 21. 10. 2016 г. до датата на завеждане на исковата молба – 18. 03. 2019 г.

В останалата част искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на делото следва да бъде осъден ответникът да заплати на „ПРИМА – ПРОДУЦЕНТСКА, РЕКЛАМНА, ИНФОРМАЦИОННА И МЕДИЙНА АГЕНЦИЯ“ АД направените по делото разноски в общ размер на 2387, 50 лева /две хиляди триста осемдесет и седем лева и петдесет стотинки/, от които 2000 лева – заплатен адвокатски хонорар в касационното производство, 25 лева държавна такса в първоинстанционното производство, 12,50 лева държавна такса в касационното производство и 350 лева - заплатен депозит за вещо лице. Следва да бъде осъдена Столична община да заплати на

Административен съд – София град заплатената по делото сума за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 300 /триста/ лева.

Поради изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ПРИМА – ПРОДУЦЕНТСКА, РЕКЛАМНА, ИНФОРМАЦИОННА И МЕДИЙНА АГЕНЦИЯ“ АД сумата от 31 496, 80 лева /тридесет и една хиляди, четиристотин деветдесет и шест лева и осемдесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразните действия на органа по изпълнението по премахване на 16 броя реклами пана, отменени с влязло в сила Решение № 6268/17. 10. 2016 г. по адм. д. № 9968/2014 г. по описа на Административен съд – София град, както и да заплати на ищеца сумата от 7690, 47 лева /седем хиляди, шестстотин и деветдесет лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща мораторната лихва за периода от 21. 10. 2016 г. до 18. 03. 2019 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ПРИМА – ПРОДУЦЕНТСКА, РЕКЛАМНА, ИНФОРМАЦИОННА И МЕДИЙНА АГЕНЦИЯ“ АД сумата от 2387, 50 лева /две хиляди триста осемдесет и седем лева и петдесет стотинки/, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Административен съд – София град заплатената сума за вещо лице в размер на 300 /триста/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ